

Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság
1.Bhar.233/2019/5.

A Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság Budapesten, 2020. év január hó 23. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

A rongálás vétsége miatt vádlott ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 24.Bf.8657/2018/9. számú ítéletét helybenhagyja.

A végzés ellen további fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

A Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság 6.B.1832/2016/26. számú, 2018. március 27. napján kihirdetett ítéletével vádlottat az ellene rongálás vétsége miatt emelt vád alól felmentette. Rendelkezett a bűnjelekről, a felmerült bűnügyi költséget az államra terhelte, a sértett polgári jogi igényét a törvény egyéb útjára utasította.

Az elsőfokú ítélet ellen az ügyész fellebbezést jelentett be a vádlott terhére a bűnösség megállapítása és büntetés kiszabása végett. A vádlott védője a felmentés jogcíme miatt élt fellebbezéssel.

Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 24.Bf.8657/2018/9. számú, 2019. május 15. napján kelt ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta, a vádlott bűnösségét a vád szerinti a Btk. 371. § (1), (2) bekezdés a) pontja szerinti rongálás vétségében megállapította. Vádlottat 200 napi tétel pénzbüntetésre ítélte, egy napi tétel összegét 1200 forintban állapította meg, így összesen 240.000. Ft pénzbüntetést szabott ki.

A másodfokú ítélet ellen a tárgyaláson a vádlott fellebbezést jelentett be.

Védője írásban jelentette be felmentést célzó fellebbezését. Utóbb annak írásbeli indokolásában részletesen kifejtette, hogy a másodfokú bíróság ítélete megalapozatlan, iratellenes, az indokolási kötelezettség nem teljesített, és a tisztességes eljáráshoz való alapjogok sérültek. Ezért a vádlott felmentésére, másodlagosan az ítélet hatályon kívül helyezésére tett indítványt.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.607/2019/2. számú átiratában és képviselője a Fővárosi Ítéltábla nyilvános ülésén is a Fővárosi Törvényszék másodfokú ítéletének helybenhagyását indítványozta.

A vádlott védője a harmadfokú nyilvános ülésen a fellebbezését fenntartotta és a vádlott bűncselekmény hiányában történő felmentését indítványozta. Álláspontja szerint az ügyben szereplő kamerafelvételeket - rajta kívül - senki nem tekintette meg. Kifejtette, hogy a vádlott nem volt a helyszínen, az ügyben elfekvő közokiratok tartalma valótlán, a felvételeket összekeverték a nyomozás során, a cellainformációk értékelése helytelen, a tanúvallomások nem alkalmasak bizonyítéknak, egyébként is a sértett és annak baráti köre válogatta ki a bizonyítékokat. Vitatta a bizonyítékok felhasználásának módját és a bíróságok bizonyíték értékelő tevékenységének helyességét. Összességében a bizonyítási anyag felülrértékelésével már csak a felmentés végett bejelentett fellebbezését indokolta a perbeszédében.

A vádlott az utolsó szó jogán ártatlanságát hangsúlyozta.

A fellebbezések nem alaposak.

A Fővárosi Ítéltábla megállapította, hogy a Be. 615. § (2) bekezdés a) pontja szerint a vádlottal szemben a bűnösség kérdésében hozott ellentétes első- és másodfokú döntés megnyitotta a harmadfokú felülbírálat lehetőségét. A Fővárosi Ítéltábla azt állapította meg, hogy az ügyben eljáró első- és másodfokú bíróságok az eljárási szabályokat megtartották.

Az elsőfokú bíróság felmentette a vádlottat az ellene emelt vád alól. A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét részben megalapozatlannak tartotta, ezért annak hiányait bizonyítás felvételével kiküszöbölte, majd a felvett bizonyítás eredményeként a tényállás kiegészítésével és helyes ténybeli és jogi következtetések levonásával az elsőfokú ítéletet megalapozottá tette és abból a helyes ténybeli és jogi következtetéseket levonta, a vádlott bűnösségét a vádirat szerint megállapította.

A harmadfokú bíróság a nyilvános ülésen elhangzott személyi körülmények tekintetében és az iratok tartalma alapján a történeti tényállás körében is további kisebb körű megalapozatlanságot észlelt, ezért a másodfokú ítéletet a Be. 619. § (3) bekezdés szerint kiegészítette.

A vádlott élettársi kapcsolata az eljárás alatt megszűnt (a vádlott nyilvános ülésen tett nyilatkozata).

A sértett a Bevásárló központ parkolójában több helyet elfoglalva szabálytalanul parkolt (tanú1 és a vádlott előadása).

A rongálás következtében a gépkocsi jobb oldalán az első ajtókilincs alatt 11,5 cm-re 64 cm hosszú, míg a bal oldalán az első ajtókilincs alatt 12,5 cm-re 90 cm hosszú festékmegszakítási nyom keletkezett (nyomozati iratok 19. oldalán elfekvő rendőri jelentés).

E kiegészítések mellett az ítélet már teljes terjedelmében megalapozottá vált, minden releváns körülmény rögzítést nyert. A másodfokú bíróság helyes történeti tényállást állapított meg és a bizonyítékértékelő tevékenysége is logikus, következetes, alapos és törvényes, ezért eredménnyel nem volt támadható a harmadfokú eljárásban. A védő a bizonyítékok összehatása helyett, az egyes bizonyítékok kiragadott és eltérő értékelésével igyekezett kétségessé tenni a bizonyítékok egységes láncolatát, de a felülmérlegelés a törvényes bizonyíték értékelő tevékenység miatt nem lehetett eredményes.

A másodfokú bíróság helyesen fogadta el a tagadásban lévő és ellentétes adatokat is tartalmazó vádlotti vallomás azon részeit, amelyet más bizonyítékok is alátámasztottak és megerősítettek. A vádlott maga számolt be a „pofátlanul” parkoló, több beállóhelyet is elfoglaló gépkocsiról, amelyet körbejárt. Ezt alátámasztja a kamerafelvétel és a kapcsolatos tanúvallomások tartalma. Ehhez képest nehezen értelmezhető, hogy az eljárás későbbi szakaszában, így a harmadfokú bíróság előtt is már vádlott és védő egybehangzóan arra alapította a fellebbezését, hogy a vádlott nem járt a helyszínen. Egyik vallomásában azt is állította a vádlott, hogy amikor körbejárt az autót látta a vezető melletti oldalon a sérülést, de nem emiatt járta körbe. Tanú2 vallotta, hogy a felvételt végig nézte egészen addig, amíg a sértett autója bent állt a parkolóban. Nem tévedett a másodfokú bíróság a bizonyítékok értékelésekor, mivel a parkolóhelyre szabálytalanul beálló sértetti használatban álló gépkocsi akkor még sértetlen volt, majd a vádlott érkezéséig annak senki nem járt a közelében, ahogy a távozása után sem mindaddig, amíg a sértett el nem hagyta a parkolót. Ebből pedig csak arra vonható okszerű következtetés, hogy egyedül a vádlott lehetett és volt az a személy, aki a gépkocsit megrongálta. A vádlott körbejárása lefedte a sérüléssel érintett területet, a rongáló mozdulatnak pedig nem kellett feltétlenül látszania, mivel a kiegészített tényállás szerint az éppen olyan magasságban volt, amely a gépkocsi takarásában könnyen kivitelezhető volt feltűnés, látványos mozdulatok nélkül. Mivel saját maga is pofátlannak nevezte a sértetti gépkocsi leparkolását összhangba kerül a motiváció azzal, hogy a vádlott volt az egyetlen személy, aki a bűncselekményt elkövethette.

A másodfokú bíróság a fentiek miatt észszerűen és okszerűen, a logika szabályai szerint vont következtetést a vádlott bűnösségére és helyes a bűncselekmény jogi minősítése is.

A másodfokú bíróság által kiszabott büntetés törvényes, elégséges, de egyben szükséges is a büntetési célok teljesedéséhez, kifejezi a bűncselekmény tárgyi súlyát és az elkövető társadalomra veszélyességét.

A kifejtetekre figyelemmel a harmadfokú bíróság a Be. 623. §-a szerint helybenhagyta a másodfokú bíróság ítéletét.

A járulékos rendelkezést nem érte perorvoslati támadás, ezért azzal nem foglalkozott a harmadfokú bíróság.

Budapest, 2020. év január hó 23. napján

Dr. Rédei Géza s.k.
a tanács elnöke

Dr. Mató Ágnes s.k.
előadó bíró

Dr. Vincze Piroska s.k.
bíró

A Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 24.Bf.8657/2018/9. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla 1.Bhar.233/2019/5. számú végzése folytán 2020. év január hó 23. napján jogerős.

Budapest, 2020. év január hó 23. napja.

Dr. Rédei Géza s.k.
a tanács elnöke